

Aquesta entrevista ha estat realitzada durant el març de 2008 a Sabadell. Sobredrogues.net no es fa responsable de les opinions ni judicis de valor dels entrevistats. S'enten que aquestes han de servir-nos per aportar informació, reflexió i capacitat crítica vers el tema de les drogues. I perquè cadascú després tregui les seves pròpies conclusions.

“Si una droga la controlem els adults no ens la carreguem, però si la controlen els joves sí”

En Carles Sedó porta molts anys treballant en el tema de les drogues -i la seva prevenció amb joves. De la seva experiència, les seves reflexions i la seva consciència crítica molts hem extret gran coneixement. És llicenciat en ciències de l'educació. Té una llarga experiència laboral com a educador social (sobretot a Santa Coloma de Gramenet). A més, ha estat professor d'educació social i treball social de la URL. Destaquem el seu llibre “Treballant com a educador social”. Actualment és membre i treballador de l'associació Educació per a l'Acció Crítica (que fomenta un consum crític, una consciència solidària i una aposta per l'acció local i quotidiana). Hem conversat amb ell sobre les drogues, els joves i d'altres elements de connexió i desconexió.

SD: Presenta't tu mateix...

CS: He treballat amb temes de drogues durant 22 anys. Em sento educador, tot i que he estudiat pedagogia. Actualment treballa a l'associació Educació per l'Acció Crítica. La meua orientació política és clarament d'esquerres, i m'importen els moviments socials i buscar alternatives a l'actual globalització.

SD: Què consideres una droga? Consideres que poden haver drogues “sense substància”?

CS: Existeixen dos idees de droga. La primera seria “substància que crea dependència”, definició que a mi m'importa un “bledu”. L'altre, seria “substància per desconectar del món”. Com també passa per exemple amb el *messenger*, els programes del cor, el consumisme... Molta gent està enganxada i flipa amb el *messenger* i el consumisme, i és difícil que se n'adonin. La droga que crea més morts -la droga més dura de totes- són els diners.

SD: Drogues: símptoma de problema o només diversió?

CS: Si l'hagués de col·locar en un cantó: la diversió. Està relacionada amb el plaer, i és en algunes ocasions quan pot

provocar problemes. Però no estic gens d'acord en la relació drogues-problemes. Tot té riscos, viure és un risc. Per exemple, fent esport també et pots trencar el turmell.

SD: Quines són les drogues més consumides? Quines creus tu que poden generar més problemes?

CS: Per a mi la droga més idiota és el tabac. Si fumes tabac et fas addicte, et fas malbé la salut, molestes i no té efecte gratificant. Només té efecte gratificant per a les tabaqueres. Una de les drogues més consumides i que em preocupen és la medicació psiquiàtrica. Les farmacèutiques mouen molts diners, els antidepressius són els medicaments més venuts en el món.

Ens diuen: “No prenguis drogues!”. Per què no inclouen en aquestes campanyes els psicofàrmacs? D'il·legals, valorant efectes i quantitativament: la cocaïna. I d'altres drogues, la que més em preocupa és el messenger. Ja que els individualitzen, creuen que estan amb gent. I estan sols.

SD: Què és més nociu, l'alcohol o els “porros”? Es pot comparar?

CS: L'alcohol crea més problemes. La persecució dels porros sembla més un tema de moral que no pas de salut. Tanmateix cada persona ha de decidir que és més nociu per a ella. Si tingués un

“Ens diuen: “No prenguis drogues!”. Per què no inclouen en aquestes campanyes els psicofàrmacs?”

fill que prengués drogues preferiria més que prengués cannabis que alcohol, per les conductes i riscos associats. Penso que les festes serien millors si hi hagués més consum de “porros” que d'alcohol.

Crec que sí que es poden comparar, perquè les dues són milenàries, d'origen natural, són suaves i d'ús social estès.

SD: Fumar “porros” és un problema?

CS: Si un jove fuma porros només es parlarà d'allò negatiu, en canvi si donem cannabis com a medicació es parla d'allò bo. Si la droga la controlem els adults no ens la carreguem, però si la controlen els joves sí.

Droga no és igual a problemes. Hem de recomanar als joves de 15-16 anys que no fumin, però no perquè no siguin responsables, sinó pel tema del desenvolupament del cervell. Si una noia de 16 anys té ganes de provar-ho li diria que esperés una mica.

“Si una noia de 16 anys té ganes de provar-ho li diria que esperés una mica”

També comentar que la relació entre porros i trastorns mentals la trobo molt bèstia. Si sóc sanitari i et pregunto si has fumat porros i dius que sí, ho tinc “a huevo”. Els porros són el cap de turc. Ningú qüestiona els hàbits de la societat actual. S'està manipulant molt l'informació.

SD: Actualment hi ha més consum de drogues? Es dona en edat més joves? Perquè es parla tant de joves/adolescents? Quins factors creus que influeixen a que els adolescents prenguin drogues?

CS: El consum està baixant des de fa temps, i les estadístiques també ho confirmen. Però està augmentant el sedentarisme, l'ús del messenger, la consola, l'ordinador,... Els joves estant menys al carrer, el seu espai habitual anteriorment. No interessa que els joves estiguin al carrer, els prefereixen tancats a una habitació. Interessa que deixin de ser joves, no interessa la comunitat, interessa l'individu, perquè és més manipulable. Els drets col·lectius no

interessin. Un jove és més manipulable si està sol. Prefereixen consumistes, no que siguin crítics.

Per què puc beure'm un whisky a la terrassa d'un bar, que és un espai públic, i els joves no poden beure una birra al carrer? Persegueixen l'alcohol o persegueixen els joves perquè no estiguin al seu espai?

Els joves estant bastant més “atontollinats”, són bastant menys crítics i menys madurs i més manipulables que fa uns anys. El jove es centra en una vida de lleure, de plaer i d'adults, i aquests tres termes estant relacionats amb les drogues.

Un món en que els adults estiguessin preocupats per la consciència els nens no prendrien tantes drogues. Si el pare està 3 hores mirant la televisió, el fill farà el mateix. Les drogues no és un tema de joves, sinó de la població en general.

SD: Què podem fer per acostar-nos als adolescents? Quines característiques ha de tenir un professional que treballa amb adolescents?

CS: Coneixe'ls. I una cosa que em sembla molt important: no anem d'enrotllats ni de joves. Una persona de 30 pot sentir-se jove, però no ho és, no pot dir que és jove. Mirar-los, estar a prop d'on estant ells, sortir un dia de festa i veure'ls, parar de comparar-los amb la nostra joventut idíl·lica...

SD: Creus que és un tema que realment els preocupa? O ens preocupa més a nosaltres (els adults)? Què creus que preocupa realment als adolescents i joves?

CS: Als joves els ocupa, no els preocupa. No tinc clar si els joves els hi preocupen gaires coses. El consumisme és un nexa entre el jovent, a part de les característiques pròpies de la joventut, com l'energia. Hi haurà que fumen i d'altres que no, però -per exemple- tots tenen mòbil.

SD: Alguna frase o anècdota curiosa del treball amb adolescents?

CS: Trobo especialment preocupant que els joves parlin com els adults. Diuen que s'ha de beure amb moderació. Una "xavala" de 16 anys ha de dir això? Hi ha joves que són antidrogues, però amb motius de pel·lícula. Per exemple, que els porros maten neurones. Fes-ho amb un motiu jove, però no pel tarro que t'han menjat els adults.

Tenen una actitud molt crítica amb les drogues, fomentada en informació falsa, que no m'agrada, però no són crítics amb el messenger, els cotxes, les cameres que ens filmen per tot arreu.

SD: Què poden fer els pares davant el consum de drogues del seu fill o filla?

CS: Que els pares es preocupin de ser coherents ells, de ser persones, de no sopar amb la televisió, de llegir llibres... i després "l'altre" ja vindrà. Si els fills prenen drogues és més difícil que tinguin problemes. Els fills aprenen del que veuen, no dels sermons.

"Trobo especialment preocupant que els joves parlin com els adults"

SD: Existeixen diferències de gènere en el consum de substàncies?

CS: Diferències brutals. En general les ties prenen menys drogues i millor que els tios. Quan se salten les pròpies conviccions és fàcil que darrere hi hagi una relació de parella. Un tio que comença amb coca generalment ho fa pels colgues. I una tia? Pel novio.

Si es feminitzes la nit seria més agradable, el consum seria més suau, hi hauria menys drogues i millor.

SD: Estàs d'acord en com es tracta el tema de les drogues en els mitjans de comunicació? I com es tracta des de les institucions públiques (com es tracta)?

CS: La línia de la Generalitat a mi m'agrada. La de l'Ajuntament de Granollers també. En canvi, el Pla Nacional de Drogues en absolut, sembla de jutjat de guàrdia. Les campanyes de la FAD (Fundación de Ayuda ala Drogadicción) semblen de jutjat de guàrdia. Donen ganes de drogar-se per oblidar-les. És un bon exemple del que no s'ha de fer. Parlant en general, depèn de la campanya.

Les caixes més importants de Catalunya fan campanya contra les drogues. És com si diguessin: "No us enganxeu a les drogues, enganxeu-vos a la hipoteca". Em sembla cínic. Fa un temps la Caixa de Catalunya va fer una campanya molt cutre: "Per què petas?". I ara la Caixa una macroexposició.

SD: I la llei?

CS: Gens. Despenalitzaria els cannabis claríssimament. No trobo cap motiu per no fer-ho, sols ser major d'edat. I l'heroïna s'hauria de dispensar en persones addictes com altres països. Per exemple a Andalusia s'està fent, però és un estudi. També estaria bé fer una auditoria a les empreses farmacèutiques.